

S'allarga la dificultat de relació entre entitats i administració

Des de la FCVS constatem que la relació entre administrat i administració no ha millorat tant com necessitem: persisteix el desequilibri relacional.

Les entitats continuem patint la pressió que l'administració practica amb els seus terminis d'exigència, amb les seves lentituds de pagament, amb la seva rigidesa burocràtica, amb el seu ofec de silencis administratius, amb les seves múltiples finestretes.

Allà on la relació es ressent especialment, i en primer lloc, és en el cicle de les subvencions.

Vegem-ho:

Les entitats necessitem disposar dels diners destinats a les actuacions previstes, des de l'inici del període subvencionat.

Cal que la convocatòria sigui a mitjans de l'any anterior de l'execució del programa; cal que es resolgui provisionalment el setembre de l'any anterior per a disposar d'un temps d'adaptació de la sol·licitud a la quantia atorgada; i resoldre-la finalment abans de finalitzar l'any.

Cal que l'ingrés de la quantitat atorgada, en la seva bestreta, arribi a les organitzacions a principi de l'any d'execució.

A l'hora de justificar, en ocasions toca justificar abans del tancament del període subvencionat: aquesta anomalia provoca que les entitats perdem l'oportunitat d'incloure despeses que formen part de les actuacions realitzades.

Tot plegat comporta suportar una càrrega estèril de gestió i impedeix la previsió d'adjudicació de despesa i la realització còmoda de les actuacions. De fet, no sabem fins ben entrat l'any, amb quina quantitat econòmica comptem per a les actuacions previstes (que ja estem realitzant).

Continua la sobrecàrrega de despesa de tresoreria a les entitats. Obligades a viure amb pòlisses de crèdit. I a sentir que res no se'ns consolida. I a sostenir-nos perpètuament obligades a demanar i a justificar. Obligades a sol·licitar crèdit ja que no disposem dels recursos en molts períodes de l'any. Això ens genera inestabilitat constant.

L'excés de tràmits administratius i la càrrega de gestió i de despesa de gestoria que hem de suportar les entitats, és injustificable. Les despeses de gestoria (formen part de les despeses indirectes de l'acció subvencionada) s'haurien de poder imputar en un percentatge superior a l'actual. De fet, caldria un augment del percentatge de despesa indirecta. La despesa d'estructura aneja a l'activitat, sustenta l'entitat que genera l'activitat.

Si no, com s'assegura l'estabilitat de l'entitat que executa l'activitat? Les entitats necessitem una estructura de funcionament que no cobreixen les subvencions finalistes. Amb el suport de finançament propi o privat que obtenim, en moltes ocasions suportem aquesta estructura. Perquè l'estructura és la que permet consolidar programes, millorar, innovar i iniciar-ne de nous. Cal anar, doncs, a col·laboracions estables que permetin fer previsions més enllà de sis mesos.

Caldria disposar d'un aplicatiu on els documents justificatius es puguin carregar i que permeti l'accés de totes les administracions i el segell *electrònic* de cada factura. Això permetria guanyar temps de manera igualment rigorosa.

L'actual sistema de control resulta molt car per a les entitats (hores de treball) i entenem que també ho ha de ser per a l'administració.

Finalment, les entitats de 2n nivell tenim menor marge d'accés als fons privats, donat que fem un servei ocult, en la cadena de valor d'articulació del sector. Per tant, convindria que rebéssim un tracte diferenciat per part de l'administració que ens permetés no ser percebudes com una "amença" per les entitats de primer nivell. Elles no entenen, lògicament, que ens presentem al mateix tipus de convocatòria on elles es presenten.

Consell Directiu de la FCVS
Novembre 2016